

Any X (Segona època)

Baix Montseny, 4 Novembre de 1936

Núm. 399

Editorial

L'esperit català

Tot l'odi que els unitaristes de la vella Espanya tenen a Catalunya és degut a l'esperit liberal-democrata de la nostra terra.

Catalunya té llengua pròpia: La formosa parla catalana. Per ells, pels vergonyants monàrquics, és el «Dialecto Catalán». Però encara que els hi pesi, Catalunya té llengua pròpia i oficial.

En temps de la dictadura primoriverista, en una ocasió que el maleït Borbó Alfons XIII vingué a la nostra Capital, passejava en companyia del difunt dictador pels carrers de Barcelona. En una conversa, Primo de Rivera, deia a «Su Majestad» referint-se a la bandera catalana: «Veieu, com he acabat amb les banderes i el catalanisme?» A la qual cosa respongué el beneït Borbó: «Si ja ho veig; però darrera d'aquestes persianes tancades, n'hi han dugues en lloc d'una». Tenia raó el titella monàrquic, Catalunya no havia mort; Catalunya, el dia 12 d'abril de l'any 1931, ajudà a enderrocar la gastada monarquia feudalista i proclamà la República. L'esperit català havia triomfat.

La història de Catalunya reflexa des de fa moltes centúries, les ànsies de voler ésser lliure; i és amb un desig insubornable i invencible que es manté latent sota el fuet dels dictadors. La mateixa història demostra ben clarament que el desig dels unitaristes, de sang blava, ha sigut sempre el de voler esclafar Catalunya; però Catalunya, sempre ha aixecat el cap amb més força i valerositat augmentades cada vegada.

D'enemics, n'han vingut de tota mena i disfressats amb tota classe de vestimentes, inclòs vestits de «Regionalista»; però sempre ensopeguen amb l'ampli sentit català i, volent-lo destruir, ageganten més la nostra voluntat i reneix amb més potència allò que volien destruir.

Amb tot el que significa progrés, avenç i llibertat els catalans volem ésser dels de davant. Darrera les maquinacions tèrboles dels enemics de la llibertat, com els Lerroux haguts i per haver, no hi volem ésser de cap manera.

El temps que vàrem ésser *governats* pel bienni negre, govern de ficció i decorat, Catalunya semblava sotmesa i *obedient*. Hi van haver *catalans* que es prestaren a col·laborar amb aquella mena de govern compost només d'enemics de Catalunya; però aquests *catalans* no pogueren recolzar-se legítimament amb la representació de Catalunya. El dia 16 de Febrer d'aquest any va ésser-ne la mostra.

Les antenes gegants de l'esperit català estan amants i sempre a punt de rebre les ones dels sentiments lliures i democràtics universals.

Pels sentiments feixistitzants, la porta gran de Catalunya resta tancada. No podeu passar de cap manera! No passaran! Mori el feixisme!

J. LLADÓ PESAS

.....

15 cts.

Gràfiques Unificades
Núms. 1 i 2